

Politechnika Warszawska
Wydział Elektryczny

SPECYFIKACJA IMPLEMENTACYJNA

PROJEKT: AUTOMAT KOMÓRKOWY

Autorzy:

ANNA GŁOWIŃSKA
NUMER INDEKSU: 291070
ANNA.GLOWINSKA98@GMAIL.COM

ADAM CZAJKA
NUMER INDEKSU: 291063
CZAJKA.ADAM147@GMAIL.COM

Praca wykonana w ramach przedmiotu: Języki i metody programowania 2

8 kwietnia 2018

Spis treści

1	Informacje ogólne	2
1.1	Uruchomienie programu	2
1.2	Przebieg programu	2
2	Opis modułów	2
2.1	Diagram modułów	2
2.2	Uzasadnienie	3
2.3	Moduł generacja	3
2.4	Moduł macierz	3
3	Przechowywanie danych	5
3.1	Struktura danych	5
4	Sprzęt i oprogramowanie	6
4.1	System operacyjny	6
4.2	Język programowania	6
4.2.1	Wersja	6
4.2.2	Kompilacja	6
4.3	Testowanie programu	6
4.3.1	Testy	6
4.3.2	Debugowanie pamięci	7
5	Wersjonowanie	7
5.1	Branch'e	7
5.2	Historia wersji	7

1 Informacje ogólne

1.1 Uruchomienie programu

Uruchomienie programu `life` następuje przez wywołanie programu `make`. Po kompilacji i uruchomieniu program pozwala użytkownikowi wybrać rodzaj sąsiedztwa, liczbę generacji do przeprowadzenia oraz dane wejściowe (generację początkową).

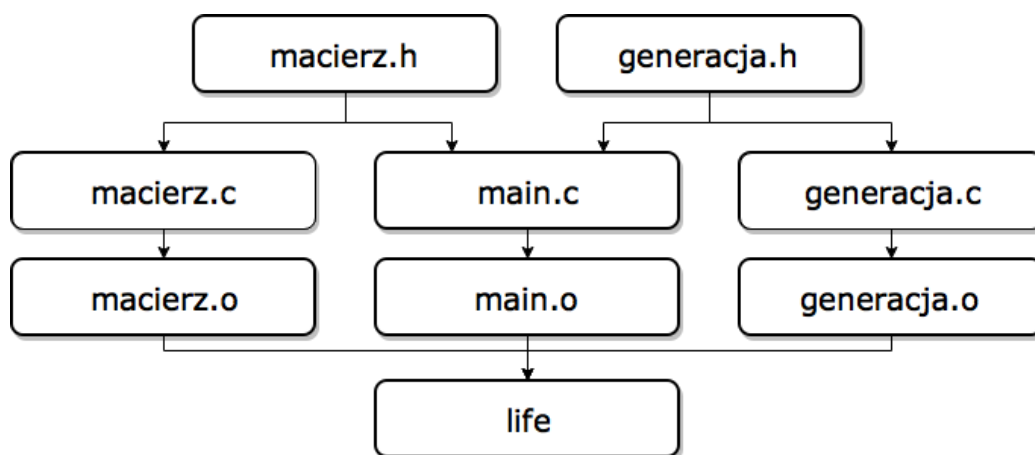
Działanie programu `life` odbywa się w oknie terminala, gdzie przebiega komunikacja między użytkownikiem a programem.

1.2 Przebieg programu

Program na podstawie pobranych informacji wykonuje zadaną liczbę generacji. Każdorazowo wypisuje obecną generację na ekran terminala i oczekuje podania znaku od użytkownika. Po wpisaniu znaku `s` następuje zapis generacji do pliku PBM, `t` - zapis generacji do pliku TXT, `q` - natychmiastowe zakończenie działania programu, znaki od 1 do 9 oznaczają przeprowadzenie danej liczby generacji bez zapisywania. Podanie jakiegokolwiek innego znaku jest ignorowane przez program. Wyniki (pliki PBM i TXT) są zapisywane w katalogu `life/dane/wyniki`.

2 Opis modułów

2.1 Diagram modułów

Rysunek 1: Diagram modułów.

2.2 Uzasadnienie

Diagram modułów programu `life` ma postać przedstawioną na rysunku nr 1. Moduły są między sobą powiązane relacją zależności, ponieważ wymagają ich do realizacji własnej funkcjonalności. Zależność między dwoma modułami oznaczona jest strzałką i polega na tym, że moduł w stronę którego skierowany jest grot strzałki korzysta drugiego z danych modułów - zmiana w tym module może spowodować konieczność zmiany w module oznaczonym strzałką.

2.3 Moduł generacja

Funkcja `generuj4()`

Przeprowadza generację zgodnie z zasadami „Gry w życie” z wykorzystaniem sąsiedztwa von Neumann’a. Po osiągnięciu granicy macierzy układy komórek pojawiają się po przeciwległej stronie kontynuując grę.

- funkcja jest bezargumentowa,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja `generuj8()`

Przeprowadza generację zgodnie z zasadami „Gry w życie” z wykorzystaniem sąsiedztwa Moore’a. Po osiągnięciu granicy macierzy układy komórek pojawiają się po przeciwległej stronie kontynuując grę.

- funkcja jest bezargumentowa,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

2.4 Moduł macierz

Funkcja `inicjuj()`

Tworzy dwie macierze (danej nazywane pierwszą i drugą macierzą) służące do przechowywania i przeprowadzania generacji oraz alokuje im miejsce w pamięci wykorzystując przeczytane z pliku wejściowego informacje o wielkości macierzy. Pierwsza macierz zawsze przechowuje obecną generację, a druga służy do przepisywania danych podczas wykonywania funkcji `generuj4()` i `generuj8()`.

- funkcja jako argument przyjmuje wskaźnik do pliku z danymi początkowymi,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja wymiary()

Zapisuje wymiary x i y macierzy w adresach podanych przy wywołaniu. Wymiary pierwszej i drugiej macierzy są takie same.

- funkcja jako argumenty przyjmuje wskaźniki do dwóch liczb całkowitych, które są szerokością oraz długością macierzy z danymi pierwotnymi,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja wstaw()

Wstawia wartość w podaną przy wywołaniu w x -owe (również podane przy wywołaniu) miejsce pierwszej macierzy.

- funkcja jako argumenty przyjmuje dwie liczby całkowite, z których jedna jest indeksem macierzy, gdzie będzie podstawiana druga wartość,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja wstaw2()

Wstawia wartość w podaną przy wywołaniu w miejsce drugiej macierzy o współrzędnych x y również podanych przy wywołaniu.

- funkcja jako argumenty przyjmuje trzy liczby całkowite, z których dwie są współrzędnymi macierzy, gdzie będzie podstawiana trzecia wartość,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja wartosc()

Zwraca wartość komórki pierwszej macierzy o podanych współrzędnych x y .

- funkcja jako argumenty przyjmuje dwie liczby całkowite, które są współrzędnymi macierzy,
- funkcja jest typu `int` - zwraca liczbę całkowitą.

Funkcja wartosc2()

Zwraca wartość x -owej komórki drugiej macierzy.

- funkcja jako argument przyjmuje liczbę całkowitą, która jest indeksem macierzy,
- funkcja jest typu `int` - zwraca liczbę całkowitą.

Funkcja `czytaj()`

Czyta dane z pliku podanego przy wywołaniu do pierwszej macierzy.

- funkcja jako argument przyjmuje wskaźnik do pliku z danymi początkowymi,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja `wypisz()`

Wypisuje na ekran terminala obecną generację.

- funkcja jest bezargumentowa,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja `rysuj()`

Zapisuje obecną generację do pliku podanego podczas wywołania. Plik jest formatu PBM.

- funkcja jako argument przyjmuje wskaźnik do pliku z danymi początkowymi,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

Funkcja `rysujtxt()`

Zapisuje obecną generację do pliku podanego podczas wywołania. Plik jest formatu TXT.

- funkcja jako argument przyjmuje wskaźnik do pliku z danymi początkowymi,
- funkcja jest typu `void` - nie przekazuje informacji zwrotnej.

3 Przechowywanie danych

3.1 Struktura danych

Dane wejściowe są zapisywane w strukturze znajdującej się w module `macierz`. Struktura zawiera tablicę liczb całkowitych o wymiarach zgodnych z danymi wejściowymi oraz dwie liczby całkowite `x` i `y` przechowujące dwa wymiary owej macierzy.

Dostęp do danych znajdujących się w tej strukturze następuje poprzez wywołanie odpowiednich funkcji modułu `macierz`. Ułatwia to łatwiejsze zlokalizowanie błędnych modyfikacji zawartości tej struktury.

4 Sprzęt i oprogramowanie

4.1 System operacyjny

Program `life` jest pisany, kompilowany i testowany na systemie operacyjnym `macOS High Sierra`. System ten jest z rodziny `UNIX`.

4.2 Język programowania

Program `life` został napisany w języku `C`.

4.2.1 Wersja

Program został napisany zgodnie ze standardem `ansi` oraz jest kompilowany przez program `make` z argumentem `-ansi`.

4.2.2 Kompilacja

Do tworzenia pliku wykonywalnego używany jest kompilator `gcc`. Cała procedura następuje poprzez wywołanie programu `make`. Przy wywołaniu programu `make` możliwe są opcje:

- uruchomienie programu (podczas którego poszczególne pliki mogą być kompilowane zgodnie z regułą pliku `Makefile`),
- sama kompilacja,
- `clean`, która powoduje usunięcie wszystkich plików o rozszerzeniu `o` z katalogu `life/src`, plików `PBM` z katalogu `life/dane/wyniki` oraz pliku wykonywalnego `life` z katalogu `life/bin`.

Kompilacja `gcc` następuje z argumentami `-pedantic`, `-Wall` oraz `-ansi`.

4.3 Testowanie programu

4.3.1 Testy

Do testowania używane są pliki testowe zawierające testy pojedynczych funkcjonalności programu (czytanie z pliku `TXT`, czytanie z pliku `PBM`, zapisywanie do pliku `TXT` etc.). Wszystkie pliki zawierające testy przechowywane są w katalogu `life/src/testy` i nazwane zgodnie z następującą koncepcją: `„test_co-jest-testowane_co-powinno-być-wynikiem/skutkiem.c”`.

Testy pisane są na zasadzie `given-when-then`. Oznacza to, że kod każdego testu zostanie podzielony na trzy części:

- given - odpowiadającą za dane, które test pobiera z programu,
- when - wykonująca odpowiednie działania, wywołująca funkcje etc.,
- then - sprawdzająca poprawność wykonanych działań, wywołanych funkcji etc.

4.3.2 Debugowanie pamięci

Wycieki pamięci w programie `life` są badane i lokalizowane za pomocą narzędzia `valgrind`.

5 Wersjonowanie

5.1 Branch'e

Program jest pisany i commit'owany z jednej tylko gałęzi `master`, ponieważ w dwuosobowej zajmującej się tym programem grupie zachowane zostają zasady *extreme programming* zakładające obecność dwóch osób podczas pisania kodu.

5.2 Historia wersji

Historia wersji programu zostaje wypisana na ekran za pomocą komendy `$ git log`. Za pomocą opcji `amend` można cofnąć zmiany w dowolnym pliku, który był już commit'owany.